BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 oktober 2005

tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van ijzeren of stalen kabels uit de Republiek Korea

(2005/739/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ([1]) (hierna „de basisverordening" genoemd), en met name op artikel 9, lid 3,

Gelet op het voorstel dat de Commissie na overleg met het Raadgevend Comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Inleiding

(1) Op 20 november 2004 heeft de Commissie met een bericht (hierna „het bericht van inleiding" genoemd) in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) de inleiding aangekondigd van een antidumpingprocedure betreffende ijzeren of stalen kabels uit de Republiek Korea (hierna „Korea" genoemd).

(2) De antidumpingprocedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die op 11 oktober 2004 werd ingediend door het Liaison Committee of European Wire Rope Industries (EWRIS) namens producenten die goed zijn voor een groot deel, namelijk meer dan 50 %, van de productie van ijzeren of stalen kabels in de Europese Unie. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal dat het betrokken product uit Korea met dumping werd ingevoerd en dat hierdoor aanmerkelijke schade was ontstaan, werd toereikend geacht om een antidumpingprocedure in te leiden.

([1]) PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 461/2004 (PB L 77 van 13.3.2004, blz. 12).
([2]) PB C 283 van 20.11.2004, blz. 6.

1.1. *Thans geldende maatregelen en lopende onderzoeken in verband met de invoer van ijzeren of stalen kabels uit andere landen*

(3) In augustus 1999 heeft de Raad, bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 ([3]), definitieve ad-valorem-antidumpingrechten ingesteld op stalen kabels uit de Volksrepubliek China, Hongarije, India, Mexico, Polen, Zuid-Afrika en Oekraïne. Van dit recht werden uitgezonderd één Indiase, één Mexicaanse, één Zuid-Afrikaanse en één Oekraïense producent/exporteur, van wie de Commissie bij Besluit 1999/572/EG ([4]) verbintenissen aanvaardde. De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 1678/2003 ([5]) de verbintenis van de Oekraïense producent/exporteur ingetrokken en de Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 1674/2003 ([6]) het desbetreffende ad-valorem-antidumpingrecht voor deze producent/exporteur ingesteld.

(4) Bij Verordening (EG) nr. 1601/2001 ([7]) heeft de Raad definitieve ad-valorem-antidumpingrechten ingesteld op ijzeren of stalen kabels uit Tsjechië, Rusland, Thailand en Turkije. Van dit recht werden uitgezonderd één Tsjechische, één Russische, één Thaise en twee Turkse producenten/exporteurs, waarvan de Commissie bij Verordening (EG) nr. 230/2001 ([8]) en Besluit 2001/602/EG ([9]) verbintenissen aanvaardde. De twee verbintenissen van de Turkse producenten/exporteurs werden ingetrokken bij de Verordeningen (EG) nr. 2303/2002 ([10]) en (EG) nr. 1274/2003 ([11]) van de Commissie.

(5) Vervolgens bleek na een onderzoek overeenkomstig artikel 13 van de basisverordening dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van het betrokken product uit Oekraïne en de Volksrepubliek China werden ontdoken door verzending van dit product via respectievelijk Moldavië en Marokko. Bijgevolg werd het antidumpingrecht op ijzeren of stalen kabels uit Oekraïne uitgebreid tot de producten die vanuit Moldavië worden verzonden ([12]). Het definitieve antidumpingrecht op ijzeren of stalen kabels uit de Volksrepubliek China werd uitgebreid tot de producten die vanuit Marokko ([13]) worden verzonden, met uitzondering van de producten die daadwerkelijk door een Marokkaanse producent in Marokko worden vervaardigd.

([3]) PB L 217 van 17.8.1999, blz. 1.
([4]) PB L 217 van 17.8.1999, blz. 63.
([5]) PB L 238 van 25.9.2003, blz. 13.
([6]) PB L 238 van 25.9.2003, blz. 1.
([7]) PB L 211 van 4.8.2001, blz. 1.
([8]) PB L 34 van 3.2.2001, blz. 4.
([9]) PB L 211 van 4.8.2001, blz. 47.
([10]) PB L 348 van 21.12.2002, blz. 80.
([11]) PB L 180 van 18.7.2003, blz. 34.
([12]) PB L 120 van 24.4.2004, blz. 1.
([13]) PB L 328 van 30.10.2004, blz. 1.

(6) Na de publicatie van een bericht dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van ijzeren en stalen kabels uit de Volksrepubliek China, Hongarije, India, Mexico, Polen, Zuid-Afrika en Oekraïne ([14]) binnenkort zouden vervallen, heeft de Commissie op 17 mei 2004 een verzoek ontvangen om de inleiding van een herzieningsprocedure overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening.

(7) Dit verzoek was ingediend door het Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries (EWRIS) namens producenten die goed zijn voor een groot deel, namelijk meer dan 50 %, van de productie van ijzeren en stalen kabels in de Europese Unie. Het verzoek was gebaseerd op het feit dat het vervallen van de maatregelen waarschijnlijk zou leiden tot een voortzetting dan wel herhaling van dumping en van schade voor de EU-producenten.

(8) Bijgevolg werd een onderzoek geopend naar aanleiding van het vervallen van maatregelen ten aanzien van ijzeren en stalen kabels uit de Volksrepubliek China, India, Zuid-Afrika en Oekraïne overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening. Dit onderzoek is nog niet afgesloten.

(9) In onderhavig document wordt evenwel uitsluitend de invoer uit Korea onderzocht, dat wil zeggen het onderzoek dat in de overwegingen 1 en 2 is vermeld.

1.2. *Partijen bij de procedure*

(10) De Commissie heeft de producenten/exporteurs in Korea, de importeurs/handelaren en hun organisaties, de haar bekende belanghebbende toeleveranciers van de EU-producenten en EU-bedrijven die het betrokken product verwerken, de vertegenwoordigers van Korea, de indiener van de klacht en andere bij haar bekende EU-producenten van de inleiding van de procedure in kennis gesteld. Belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om binnen de gestelde termijn hun standpunt schriftelijk bekend te maken en te verzoeken om te worden gehoord.

(11) Gezien het grote aantal EU-producenten, producenten/exporteurs in Korea en importeurs in de Europee Unie die in de klacht waren vermeld, werd in het bericht van inleiding vermeld dat overwogen werd van deze bedrijven een steekproef samen te stellen overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening.

(12) Om de Commissie in staat te stellen om te besluiten of het nodig was van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval was, deze samen te stellen, werd aan alle EU-producenten, EU-importeurs en Koreaanse producenten/exporteurs verzocht zich bij de Commissie bekend te maken en de in het bericht van inleiding vermelde basisgegevens te verstrekken over hun activiteiten in verband met het betrokken product in de periode van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004.

(13) Na onderzoek van de door de producenten/exporteurs verstrekte gegevens werden drie ondernemingen voor de steekproef geselecteerd op basis van de hoeveelheden die zij naar de Europese Unie uitvoerden. Daar een voor de steekproef geselecteerde producent/exporteur vervolgens niet voldoende medewerking verleende, werd de na hem gerangschikte producent/exporteur (wat het exportvolume betreft) in de steekproef opgenomen. Uiteindelijk bestond de steekproef uit de volgende ondernemingen:

— Kiswire Ltd,

— DSR Wire Corporation,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd.

(14) Slechts één onafhankelijke importeur die het betrokken product uit Korea invoerde, heeft het voor de samenstelling van de steekproef ontworpen formulier ingevuld en was bereid om aan het onderzoek mee te werken. Daarom hebben de diensten van de Commissie geen steekproef van onafhankelijke importeurs samengesteld, maar de vragenlijst aan bedoelde importeur gezonden.

(15) De klacht werd ingediend namens 21 EU-producenten. De Commissie heeft deze 21 producenten, alsmede iedere andere haar bekende EU-producent, om medewerking verzocht door hun te vragen het formulier voor de samenstelling van de steekproef in te vullen. 17 ondernemingen hebben het formulier voor de samenstelling van steekproef binnen de gestelde termijn ingevuld en waren bereid medewerking te verlenen aan het onderzoek. Bedoeld formulier bevatte vragen betreffende de ontwikkeling van bepaalde „macro"-schade-indicatoren, namelijk productiecapaciteit, productievolume, voorraden, verkoopvolume, omzet en werkgelegenheid. Uit de 17 producenten die bereid waren medewerking te verlenen, werden de vijf volgende producenten voor de steekproef geselecteerd:

— BTS Drahtseile GmbH (Duitsland),

— Cables y Alambres especiales, SA (Spanje),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Duitsland),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal),

— Trefileurope, SA (Frankrijk).

(16) De Commissie heeft de Koreaanse producenten/exporteurs, de voor de steekproef geselecteerde EU-producenten, alsmede alle andere haar bekende belanghebbenden een vragenlijst toegezonden. Zij heeft antwoord ontvangen van de drie in de steekproef opgenomen Koreaanse producenten/exporteurs, één EU-importeur die banden had met een Koreaanse exporteur, de vijf in de steekproef opgenomen EU-producenten, een onafhankelijke importeur, twee toeleveranciers en tien bedrijven die het betrokken product verwerken.

([14]) PB C 272 van 13.11.2003, blz. 2.

(17) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de voorlopige vaststellingen inzake dumping, daaruit voortvloeiende schade en het belang van de Europese Unie nodig had, verzameld en gecontroleerd. Er werden controles verricht bij de volgende ondernemingen:

a) EU-producenten

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Duitsland),

— Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao (Spanje),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Duitsland),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugal),

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Frankrijk).

b) Onafhankelijke importeur

— Interkabel GmbH, Solms (Duitsland).

c) Koreaanse producenten/exporteurs

— Kiswire Ltd, Seoul,

— DSR Wire Corporation, Suncheon,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd, Busan.

1.3. *Onderzoektijdvak*

(18) Het onderzoek naar de dumping en schade had betrekking op de periode van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004 (hierna „het onderzoektijdvak" genoemd). Het onderzoek naar de ontwikkelingen met het oog op de schadeanalyse had betrekking op de periode van 1 januari 2001 tot het einde van het onderzoektijdvak (hierna „de beoordelingsperiode" genoemd).

2. **Product**

2.1. *Betrokken product*

(19) De klacht heeft betrekking op kabels, gesloten kabels daaronder begrepen, van ijzer of staal, doch niet van roestvrijstaal, met een grootste afmeting der dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, al dan niet voorzien van hulpstukken (fittings) die doorgaans worden aangegeven onder de GN-codes 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 en 7312 10 99.

2.2. *Soortgelijk product*

(20) De organisatie die de importeurs in de Europese Unie vertegenwoordigt (EWRIA), voerde aan dat de ingevoerde producten sterk verschillen van die welke in de Unie worden vervaardigd en verkocht, en dus niet konden worden vergeleken. Deze kwestie werd reeds uitvoerig behandeld in Verordening (EG) nr. 230/2001; de conclusie luidde toen dat de producten die de EU-producenten vervaardigden, als soortgelijke producten moesten worden beschouwd. Aangezien EWRIA geen nieuwe argumenten heeft aangevoerd, worden de conclusies van de genoemde verordening bevestigd.

(21) Bij dit onderzoek is gebleken dat de producten die door de Koreaanse producenten/exporteurs worden uitgevoerd en de producten die door de EU-producenten worden vervaardigd en in de Europese Unie verkocht, dezelfde fysische en technische basiskenmerken hebben en voor dezelfde doeleinden worden gebruikt en derhalve beschouwd moeten worden als soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening. Hetzelfde geldt voor de producten die door de Koreaanse producenten worden vervaardigd en op de Koreaanse markt verkocht.

3. **Dumping**

3.1. *Normale waarde*

3.1.1. Representativiteit in het algemeen

(22) Overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening is de Commissie voor iedere medewerkende exporteur/-producent eerst nagegaan of zijn binnenlandse verkoop van het betrokken product representatief was, d.w.z. of zijn verkoop van dat product minstens 5 % bedroeg van zijn uitvoer van dat product naar de Europese Unie.

3.1.2. Vergelijkbaarheid per productsoort

(23) Vervolgens is de Commissie nagegaan of de soorten van het betrokken product die op de binnenlandse markt waren verkocht, identiek of rechtstreeks vergelijkbaar waren met de naar de Europese Unie uitgevoerde soorten. De Commissie oordeelde dat de op de binnenlandse markt verkochte soorten en de uitgevoerde soorten rechtstreeks vergelijkbaar waren indien het aantal strengen, het aantal draden per streng, de opbouw van de streng, de kern en de treksterkte van de kabel, de eigenschappen van de draden, de bijzondere eigenschappen van de kabel alsmede de mantel en de diameter van de kabel vergelijkbaar waren.

3.1.3. Representativiteit per productsoort

(24) Voor iedere door de exporteur/producent op zijn binnenlandse markt verkochte soort waarvan werd vastgesteld dat zij rechtstreeks vergelijkbaar was met een soort die naar de Europese Unie was uitgevoerd, werd nagegaan of de binnenlandse verkoop voldoende representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een bepaalde soort werd als voldoende representatief beschouwd wanneer de totale binnenlandse verkoop van die soort in het onderzoektijdvak 5 % of meer bedroeg van de totale uitvoer van die soort naar de Europese Unie. De meeste naar de Europese Unie uitgevoerde soorten bleken in representatieve hoeveelheden op de binnenlandse markt te zijn verkocht.

3.1.4. Verkoop in het kader van normale handelstransacties

(25) Vervolgens is de Commissie nagegaan of de binnenlandse verkoop van iedere onderneming beschouwd kon worden als verkoop in het kader van normale handelstransacties overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening.

(26) Hiertoe werd voor iedere uitgevoerde soort nagegaan hoe groot het aandeel van de binnenlandse verkoop van die soort aan onafhankelijke afnemers was dat in het onderzoektijdvak met verlies was verkocht.

a) Voor iedere productsoort waarvan meer dan 80 % op de binnenlandse markt was verkocht tegen een prijs die hoger was dan de kostprijs en waarvan de gewogen gemiddelde verkoopprijs gelijk was aan of hoger dan de gewogen gemiddelde productiekosten, was de normale waarde het gewogen gemiddelde van de binnenlandse verkoopprijzen van die soort.

b) Voor iedere productsoort waarvan minstens 10 %, maar niet meer dan 80 %, op de binnenlandse markt was verkocht tegen een prijs die hoger was dan de kostprijs, was de normale waarde het gewogen gemiddelde van uitsluitend de verkoopprijzen die gelijk waren aan of hoger dan de kostprijs van die soort.

c) Voor iedere productsoort waarvan minder dan 10 % op de binnenlandse markt was verkocht tegen een prijs die hoger was dan de kostprijs, werd geoordeeld dat die verkoop niet had plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties en dat derhalve een andere methode moest worden gevolgd om de normale waarde vast te stellen.

(27) De meeste uitgevoerde productsoorten bleken op de binnenlandse markt in het kader van normale handelstransacties te zijn verkocht.

3.1.5. Normale waarde op basis van de binnenlandse verkoopprijzen

(28) Voor de door de onderzochte ondernemingen naar de Europese Unie uitgevoerde soorten die voldeden aan de voorwaarden van afdeling 3.1.3 en afdeling 3.1.4, onder a) en b), werd de normale waarde gebaseerd op de prijzen van die soorten die onafhankelijke afnemers op de Koreaanse markt in het onderzoektijdvak hadden betaald of hadden moeten betalen overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de basisverordening.

3.1.6. Normale waarde op basis van de binnenlandse prijzen van andere Koreaanse producenten

(29) Voor productsoorten waarop afdeling 3.1.4, onder c), van toepassing is en voor productsoorten die de betrokken producenten/exporteurs niet in representatieve hoeveelheden op de Koreaanse markt hadden verkocht, zoals volgens afdeling 3.1.3 is vereist, werd eerst nagegaan of gebruik kon worden gemaakt van de verkoopprijzen van andere binnenlandse producenten om de normale waarde vast te stellen. Er werd evenwel vastgesteld dat verschillende modellen waren verkocht en dat verschillende factoren van invloed waren op de verkoopprijzen. De verschillen tussen de verkochte modellen zouden talrijke correcties noodzakelijk hebben gemaakt die op ramingen gebaseerd hadden moeten worden. Het werd daarom passend geacht de normale waarde te construeren.

3.1.7. Geconstrueerde normale waarde

(30) Gelet op het voorgaande werd de normale waarde voor alle in overweging 29 bedoelde productsoorten berekend overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.

(31) Voor de berekening van de normale waarde werden de verkoopkosten, de algemene en administratieve kosten („VAA-kosten"), alsmede de gewogen gemiddelde winst van de medewerkende producenten/exporteurs op het betrokken product bij verkoop op hun binnenlandse markt in het kader van normale handelstransacties toegevoegd aan hun gemiddelde fabricagekosten in het onderzoektijdvak overeenkomstig artikel 2, lid 6, van de basisverordening. Waar nodig werden de fabricagekosten - voor één onderneming was een gedeelte hiervan onjuist toegerekend- en de VAA-kosten gecorrigeerd alvorens werd nagegaan of de verkoop had plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties en alvorens de normale waarde werd geconstrueerd.

(32) Alle betrokken producenten/exporteurs bleken niet-operationele uitgaven in hun VAA-kosten te hebben opgenomen die zij aan de binnenlandse verkoop van het betrokken product hadden toegerekend. Deze exporteurs hadden van hun VAA-kosten ook inkomsten afgetrokken die geen verband hielden met de verkoop van het betrokken product op de binnenlandse markt.

(33) Sommige van deze inkomsten en uitgaven bleken geen verband te houden met de verkoop van het betrokken product op de binnenlandse markt en mochten derhalve niet worden toegerekend aan, of afgetrokken van, de desbetreffende VAA-kosten. Voor deze niet-operationele inkomsten en uitgaven werden de gerapporteerde VAA-kosten derhalve gecorrigeerd.

3.2. *Exportprijs*

(34) Wanneer het betrokken product naar onafhankelijke afnemers in de Europese Unie was uitgevoerd, werd de exportprijs vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening, d.w.z. aan de hand van de werkelijk betaalde of te betalen exportprijzen.

(35) Wanneer de uitvoer via een verbonden importeur had plaatsgevonden, werd de exportprijs, overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening, geconstrueerd aan de hand van de prijs waartegen de ingevoerde producten voor het eerst aan onafhankelijke afnemers waren wederverkocht, en deze prijs werd gecorrigeerd voor alle kosten tussen invoer en wederverkoop en voor winst. Hierbij werd gebruikgemaakt van de eigen VAA-kosten van de verbonden importeur. Bij gebrek aan andere, meer betrouwbare gegevens werd 5 % als een redelijke winstmarge beschouwd. Deze winstmarge werd gebruikt in een eerder antidumpingonderzoek naar de invoer van het eenzelfde product, waarvan de definitieve bevindingen zijn opgenomen in Verordening (EG) nr. 1601/2001 van de Raad ([15]). Er waren geen gegevens waaruit bleek dat dit geen betrouwbare marge was.

3.3. *Vergelijking*

(36) De normale waarde en de exportprijzen werden vergeleken op het niveau af fabriek. Om een billijke vergelijking te kunnen maken tussen de normale waarde en de exportprijzen werden correcties toegepast om rekening te houden met verschillen die van invloed waren op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen, overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening. Correcties werden toegestaan in alle gevallen waarin deze redelijk en juist werden bevonden en de verzoeken daartoe met bewijsmateriaal waren gestaafd. Op deze basis vonden correcties plaats voor verschillen in de kosten van kortingen, rabatten, commissies, vervoer over land, verpakking, krediet, vervoer over zee, verzekering, laden, lossen, op- en overslag en voor verschillen in bankkosten en andere factoren.

(37) Alle producenten/exporteurs verzochten om correcties van de normale waarde voor kredietkosten bij verkoop op de binnenlandse markt. Alle Koreaanse producenten/exporteurs maakten evenwel gebruik van het rekening-courantsysteem en er kon geen verband worden gelegd tussen de kredietkosten waarvoor om een correctie was verzocht, en de binnenlandse verkooptransacties in kwestie. Er kon derhalve niet worden aangetoond dat deze factor gevolgen had voor de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen zoals vereist bij artikel 2, lid 10, van de basisverordening. Deze verzoeken moesten dus worden afgewezen.

(38) Alle producenten/exporteurs verzochten ook om een correctie voor kredietkosten bij uitvoer naar de Europese Unie. Hoewel deze correctie gerechtvaardigd was, waren de gerapporteerde bedragen te laag en werden deze bij de controle ter plaatse gecorrigeerd.

(39) De betrokken producenten/exporteurs verzochten om een correctie voor verschillen in invoerheffingen en indirecte belastingen overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder b), van de basisverordening. Voor twee betrokken producenten/exporteurs werd vastgesteld dat het terugbetaalde bedrag aan invoerrechten hoger was dan het werkelijk betaalde bedrag aan invoerrechten. Het was derhalve onwaarschijnlijk dat de exporteurs slechts een terugbetaling hadden ontvangen voor de ingevoerde materialen die in de exportproducten waren verwerkt. Bovendien was de terugbetaling bij uitvoer van het betrokken product voor twee producenten/exporteurs niet gekoppeld aan de invoerrechten die voor de grondstoffen waren betaald, d.w.z. er waren invoerrechten terugbetaald, ongeacht of de ingevoerde grondstoffen bij de productie van het exportproduct waren gebruikt. Daarom werd geoordeeld dat geen terugbetaling van invoerrechten had plaatsgevonden in de zin van artikel 2, lid 1, onder b), van de basisverordening. Bovendien kon geen van de betrokken producenten/exporteurs aantonen dat — en in welke mate — er invoerrechten en indirecte belastingen rustten op het soortgelijke product dat op de binnenlandse markt werd verkocht. Derhalve kon niet worden aangetoond dat deze heffingen gevolgen hadden voor de vergelijkbaarheid van de prijzen. Aan geen enkele voorwaarde van vorengenoemde bepaling was dus voldaan en de verzoeken moesten daarom worden afgewezen.

(40) Eén producent/exporteur die rechtstreeks leverde aan onafhankelijke afnemers in de Europese Unie bleek een commissie te betalen aan zijn verbonden importeur voor activiteiten die met de export van het betrokken product verband hielden. Aangezien de betaalde commissie beschouwd werd als een factor die gevolgen had voor de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen, in de zin van artikel 2, lid 10, van de basisverordening, werden de betrokken prijzen dienovereenkomstig gecorrigeerd.

(41) Twee producenten/exporteurs verzochten om een correctie van zowel de binnenlandse prijzen als de exportprijzen voor verschillen in andere factoren, zoals kosten van inspecties en uitbestede werkzaamheden (bevestigen van hulpstukken) die door de ondernemingen in sommige gevallen waren gemaakt om aan de eisen van de afnemer te voldoen. Het leek passender deze correctie toe te staan als correctie voor verschillen in fysische kenmerken. Het bedrag van de correctie stemde overeen met de prijs die de producenten/exporteurs voor de inspecties en de uitbestede werkzaamheden hadden betaald.

(42) Eén producent/exporteur ten slotte verzocht om een correctie voor verschillen in het handelstadium overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder d), van de basisverordening. Op de binnenlandse markt werd echter verkocht aan nationale distributeurs. Dit handelsstadium is vergelijkbaar met het handelsstadium waarin, na de herberekening van de exportprijs, aan verbonden importeurs wordt verkocht. Bijgevolg werd deze correctie niet toegestaan.

3.4. *Dumpingmarge voor de onderzochte ondernemingen*

(43) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde voor iedere exporteur/producent vergeleken met de gewogen gemiddelde exportprijs per productsoort, vastgesteld zoals hierboven beschreven.

([15]) PB L 211 van 4.8.2001, blz. 1 (overweging 25).

(44) De aldus berekende dumpingmarges, in procenten van de cif-prijs, netto grens Europese Unie, vóór inklaring, zijn:

— Kiswire Ltd – 8,4 %,

— DSR Wire Corporation 0,7 %,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd – 6,1 %.

(45) Voor de niet in de steekproef opgenomen medewerkende exporteurs werd voor het grootste deel van hun verkoop vastgesteld dat hun exportprijzen in het algemeen met die van de in de steekproef opgenomen exporteurs overeenkwamen. In afwezigheid van gegevens waaruit het tegendeel bleek, werd geoordeeld dat de resultaten van de steekproef representatief waren voor alle andere exporteurs. Bovendien waren de andere medewerkende exporteurs en de niet-medewerkende exporteurs elk slechts goed voor ongeveer 0,5 % van het verbruik in de Europese Unie in het onderzoektijdvak. Daarom werd geoordeeld dat deze invoer, zelfs indien de dumpingmarge hoger dan verwaarloosbaar was, op zich niet tot schade voor de EU-producenten kon hebben geleid.

3.5. *Conclusie*

(46) Overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de basisverordening wordt een antidumpingprocedure beëindigd wanneer wordt vastgesteld dat de dumpingmarge minder dan 2 % bedraagt.

(47) Daarom moet onderhavige procedure, gelet op bovenstaande bevindingen, worden beëindigd.

(48) Daar de procedure overeenkomstig artikel 9, lid 3, van de basisverordening onmiddellijk wordt beëindigd indien blijkt dat de dumpingmarges minimaal zijn, is het niet nodig conclusies vast te stellen inzake schade, oorzakelijk verband en het belang van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De antidumpingprocedure betreffende de invoer van kabels, gesloten kabels daaronder begrepen, van ijzer of staal, doch niet van roestvrijstaal, met een grootste afmeting der dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, al dan niet voorzien van hulpstukken (fittings), ingedeeld onder de GN-codes 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 en 7312 10 99, uit de Republiek Korea, wordt beëindigd.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 20 oktober 2005.

Voor de Commissie

Peter MANDELSON

Lid van de Commissie